

Darkovice

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Hlučín

Nadmořská výška: 250 m n. m.

Počet obyvatel: 1 359

Adresa URL: www.darkovice.cz

Okres: Opava

GPS souřadnice: 49.935920N, 18.222127E

První pís. zmínka: 1250 (774 let)

PSČ: 747 17

Historie obce Darkovice

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1250. Je to listina papeže Inocence, která dokládá, že český král Václav I. daroval obec cisterciáckému klášteru na Velehradě. Je pravděpodobné, že už před tím zde existovala osada která byla zničena tatarskými nájezdy v roce 1240 - 1241. Velmi cenné archeologické nálezy úlomků volutové keramiky jsou uloženy ve Slezském muzeu v Opavě.

Před rokem 1265 vznikla vedle Darkovic obec Žibřidovice a mezi nimi nejstarší rybník na Opavsku s mlýnem. Po smrti Přemysla Otakara II. (1278) probíhaly v pohraničí boje o dědictví a během tohoto válečného běsnění Darkovice zpustly. Teprve po roce 1320 velehradský klášter pustil Darkovice hradeckému purkrabímu Přeskovi, který byl i správcem Landeku. Darkovice byly tedy ve správě knížecího majetku landeckého.

V roce 1334 byl zde založen nový rybník a mlýn. Během 14. a 15. století se ve vsi vystřídalo několik majitelů.

V roce 1517 odevzdal zemský hejtman opavský kníže Kazimír Těšínský Darkovice v dědičný majetek hlučínských vrchností.

V roce 1742 prohrála Marie Terezie válku s pruským Fridrichem II. a ztratila tak Kladsko, Dolní i Horní Slezsko. Součástí Horního Slezska je i Hlučínsko.

Takže od roku 1742 obec patřila k Prusku - hlavním městem byl Berlín, úřední řečí němčina a patřila do okresu Hlubčice. Od roku 1818 byla přeřazena do bližšího okresu Ratiboř.

Na Hlučínsku se dále doma mluvilo nářečím, v kostele se zpívalo česky, protože nábožensky patřila stále pod olomouckou diecézi. Lidé říkali, že jsou Moravci

Hospodářství v 18. stol. mělo zemědělský charakter - lnářství, soukenictví, pěstoval se i len a konopí, chovaly ovce na vlnu. Uhlí se začalo dolovat v Petřkovicích od roku 1782.

V Prusku byla zrušena roba v roce 1807, ne všechna vrchnost ale toto nařízení respektovala, proto se na Hlučínsku sedláci často bouřili. Hať, stejně jako Darkovice, patřila tehdy k šilheřovickému panství.

V letech 1842 - 1845 byla postavena železnice z Vratislavi do Bohumína. Z tohoto regionu pochází celá řada umělců, hudebníků, sochařů, malířů atd. Dolnobenešovský rodák Cyprian Lelek, příznivec české řeči a národního povědomí, se stal dokonce v roce 1848 poslancem Říšského sněmu v Berlíně za okres Ratiboř. Chtěl hájit českou řeč v tomto regionu, ale přišla revoluce a sněm byl rozpuštěn.

V r. 1871 končí rozdrobenost německých států a vzniká silné Německé císařství v čele s císařem Vilémem I. a známým min. předsedou Otto von Bismarckem. Nový prosperující stát

nařídil i na Hlučínsku povinný německý jazyk.

Po I. světové válce vzniklo 28. října 1918 Československo. Hlučínsko však dále patřilo k Německu.

Lidé jezdili za prací většinou do Ratiboře a dále do Německa, ženy nacházely práci v zemědělství, třeba na statku Hanovec u Tworkowa.

Dne 4. 2. 1920 bylo Hlučínsko na základě Versailleské mírové smlouvy připojeno k ČSR. Jednalo se o 36 obcí. V dalších obcích ratibořského okresu proběhl plebiscit - každý se měl vyjádřit, k jaké národnosti patří-jihní část Ratibořského okresu připadla k Německu, severní část pak k Polsku. Dne 16. 3. 1923 mezinárodní komise rozhodla o připojení Hati a Píště k ČSR, Owsišť zůstaly německé. Reakce obyvatel byla různá, obyčejní lidé se politikou moc nezabývali, a byli tedy snadno ovlivnitelní. Haťští se obávali, že po připojení k ČSR ztratí práci a v Čechách ji budou těžko hledat. Vyslali dokonce deputaci do Berlína s žádostí, aby mohli zůstat u Německa, ale Německo jako poražený stát nemohl ovlivnit mezinárodní rozhodnutí.. Mezi Hatí a Darkovicemi byla tedy tři roky státní hranice. Ale lidé z Darkovic běžně chodili do kostela do Hati a pašovalo se, tajně se přenášelo některé zboží, třeba z Německa margarín, sůl, slanečci mýdlo atd.

